

Sønderjylland.

Sejldag. I en Befendtgørelse af 22. Decb. anordnes en almindelig Beslaglæggelse af alle Slags ny og brugt Sejldug, afpassede Sejl, Telt, Markiser, Bogværk og lignende. Trods Beslaglæggelsen er en videre Invendelse af disse Genstande til deres tidligere Ejere tilladt, især og saa i industrielle Bedrifter. De Genstande, der er i Husholdningen og er bestemt for denne, er undtagne fra Beslaglæggelsen. Maanedlige Anmeldelser er forefærdne, første Gang den 18. Januar 1918 over Beholdningen den 1. Januar.

Gennemsnitspriser. I November Maaned i Mar. (1917), skriver „Gnd.“, var Gennemsnitspriserne for Smør: i Slesvig 2,70, i Sønderborg 2,75 og i Flensborg 3,00 Mk. Pundet.

For Veg betales der i Slesvig 30, i Sønderborg og Sønderborg 31 og i Sønderborg 33 Fønning Styk.

Gennemsnitsprisen for Mælk var: i Sønderborg 32, i Flensborg og Sønderborg 36 og i Slesvig 40 Fønning Literen.

Det lille hvide Hus ved Grænsen.

af Post. Carl Hornbech, Fredericia.

II.

— Af, i næste Brev faar vi faa at vide, at Bommen er faldet! Han kom aldrig tilbage til det lille, hvide Hus ved Grænsen:

„Kære Ven!

Guds Beje er ikke vore Beje, det far vi saa svært ved at fatte. Jeg skrev til Dem paa mit sidste Kort, at min Ven var i Fare, men alligevel var jeg ret fortrøstningsfuld; jeg regnede saa sikkert med, at Gud vilde høre mine Bønner, vilde bevare min Ven og saa for de jordiske Farer, som han svævede i, vilde lade os fejre denne Jul sammen, som han glædede sig saa inderligt til.

Det kom han tilbage til i hvert eneste Brev, og de indledende Skridt til Orloven, som skulde tiltrædes den 15. December, var allerede gjort.

Ven det var nu ikke Guds Vilje saaledes.

Fredag Aften sent modtog jeg Telegram om, at han var falden den 28. November, og i Dag har jeg modtaget Brev fra en af hans Besøgsmand med de nærmere Oplysninger om dette frygtelige. — Min Ven var Ordonnans, og Nattem mellem den 28. og 29. var han ude i den forreste Række med Melinger og Mad til Staben. Kort før han naaede Maalet, ramte en Skrannekugle ham i Ryggen og gennemhorede Hjertet, saa Døden indtraadte øjeblikkeligt. En Kammerat, som var med ham, blev haardt saaret i Halsen.

De vil kunne forstaa, hvor haardt dette trods alt ikke bentebe Slag ramte mig. Fredag Nat tilbragte jeg med at læse en Del af hans dyrebare Breve. Mange af de Brev, som han havde nedskrevet derude, var nu bleven til Virkelighed. Døden stod ikke som en fjern Mulighed for ham. Hans Tanker syvlede ofte med Døden. Men naar han talte om Døden, da var det næsten altid som en Hjemgang, kun meget sjældent som en Udfrielse af Næbberne.

Svor vil det være herligt at forsmes i Døden, skrev han en Gang; en anden Gang: Er det Guds Vilje, at jeg skal blive herude, saa gaar det jo hjemad, hjem til Gud Fader i Himlen, og der sætter jeg dig Støtne!

Af ham, der stadig færdes derude i Tummelen, maatte jeg lære at være stille for Gud. Jeg prøvede paa daglig at lægge ham helt i Guds Haand; jeg troede somme Tider, det lykkedes; af, jeg mærkede altforofte, at jeg i Grunden altid tænkte mest paa mig selv; jeg syntes, vi havde endnu saa meget at leve for sammen, saa meget at udbyde, at bygge videre paa.

Han haabede jo ogsaa dette; men jeg skete ofte, at han helt anderledes end jeg kunde lægge alt i Herrens Haand.

Nu, da han er gaet hjem, nu skulde jeg jo føle en inderlig Glæde derover, men jeg kan ikke. Sabnet er endnu saa smerteligt og tungt.

I Dag er han bleven jordet, nu maa mine Tanker søge ham hos vor Frelser, ikke mere ude i Slagets Tummel. Nu er min Ven

Fri for Sorgen, fri for Nøden,
Fri for Synden, fri for Døden,

og nu synger han:

Aa, hvor jeg skal være glad
I den gyldne Englestad

Vær hjertelig hilset.

Deres hengivne
M. N.

— — — Endnu et Par Uddrag, som handler om Krigsfanger. En af dem sukker paa fjerde Aar i Fangenskab i Rusland, en anden har i lige saa lang Tid siddet stift fra Hjem og kære i det fjerne Japan. Gennem Faderens Brev om Sønnen og Sønnens til Moderen gaar de samme Toner: Saa langt, langt borte fra det lille hvide Hus!

„Kære Ven!

Vi har lige faaet Brev fra Fangen i Rusland, dateret 12. Oktober 1917. Da var han endnu hos Bonden; men saa vidt jeg kan forstaa, er han da rejst tilbage til Lejren igen. Han har altsaa været ude hos Bonden i Sommer, og dette forklarer, at han ingen Post har modtaget. Alt er blevet i Lejren. Han havde skrevet, om vi ikke kunde faa ham lidt Løj tilsendt over Danmark — og da han kom til Lejren, var der nye Klæder, Penge og Brev hjemme fra — — —

Saa vi kan jo forstaa, at dette har beredt ham Glæde. Han sender Hilsen til Venner i Danmark med Tak for alt godt og til alle derhjemme og et: „Hold Modet oppe lidt endnu, Gud hjælper eder dertil!“ —

Alt i alt et dejligt Brev, som vi var glade for at modtage, og vi skulder jo Venner i Danmark megen Tak for kærlig Hjælp og Deltagelse, som han maa savne fra det Land, for hvis Skyld han har lidt Tak paa alt.

Jeg skrev straks et Slags Julebrev til ham — af ja! og lidt Penge endnu før Jul vil han forhåbentlig ogsaa modtage; det er jo nu den fjerde Jul i Fangenskab!

Det vilde jo have været en Fryd for mig, om jeg kunde have gaet ind og ud i Hjemmene mod Nord, saavel som i Deres skønne, venlige Kirke! Et Ord fra Rom. 15. Kap. V. 29 rinder mig ofte i Sinde, Herren gibe, at det maatte passe paa Dem.

Fra de kære Venner i K. har vi ogsaa haft Brev; af alle deres gode Breve faar jeg det Indtryk, at der er megen Gudslykke i dette Hjem. — Hvor er det ofte underligt, at vi til saa mange Venner blandt „de herlige i Landet“.

Jeg er ofte bange og bjer mig dybt — at, om de kære kendte mig ret, jeg er ikke al den Naade Værd!

I Brev fra M. N. var der en Gentyndning til Kap. 15. Kap. i Slutningen. Hvor vover dog Veddrag og al Vognens Magt frygteligt; det kan vel gerne være, at vi nu har den Tid, ikke? Jeg synes at møde Dyret alle Vegne.

Kristi Stridsmand skulde prædike Korstog; Begejstringens Tid skulde vibrere ud i hver Nerve. Han paa den hvide Hest bår sejre, og ikke Antikrist!

Min kærligste Hilsen! P.

Den tykke Krigsfange i Japan skriver til sin Moder:

— — — „Mod Tungfindet arbejder man med det franke Sprogstudium, Pantfager og lignende. Jeg ved, at du har det svært, og beder om, at du maa blive fri for Næringsforger. Det er forfærdeligt ikke at kunne hjælpe sine kære, det er altid vente, vente, vente! Men vi maa holde ud og maa trøste os med, at den sværeste Tid er forbi. Jeg tænker med Oru paa, at dette er det fjerde Aar — hvem skulde have sagt det i 1912! — — —

Din S. a. n.

„Danfærten.“ — Dnsdag den 27. Februar. 1918.

Fra Boston, Mass.

Først vil jeg gerne have Lov til igennem Danfærten at bringe saavel mine Bønner som min egen inderlige og hjertelige Tak for al den kærlige Deltagelse, der blev udvist imod os under vor kære Gæstfrihed og Moders Sygdom, Død og Begravelse. Særlig alle I, kære Venner, her i Bethania Menighed, jeg synes aldrig jeg kan faa eder takket, som jeg saa gerne vilde. Jeg ved, det er noget sent at fremkomme med dette nu efter 3 Maanedes Forløb, men det vil I undskylde; I ved alle sammen hvor forunderligt Herren styrede alt for mig igennem hele denne haarde og trange Tid. Mens min Gustru laa paa Sygelejet, blev mit Arbejde lagt saaledes til Rette for mig, saa jeg kunde være hos hende det meste af Tiden, men straks efter hendes Død blev Arbejdet saaledes hobet op om mig, saa jeg paa den Maade blev forhindret i at hengive mig til min Sorg, og aldrig før har jeg saa fuldtud forstaaet, hvor stor en Velsignelse Arbejdet kan være som netop nu.

Jeg har længe følt mig stærkt tilskyndet til ad denne Vej at udtrykke mine Følelser, thi det kunde jo tænkes, at en eller anden, som ikke har faaet sin Plads i de helliges Samfund, kunde læse dette og deraf komme til at se, hvor godt det er at staa lige midt i dette Samfund. Hvor var I trofaste og udholdende i eders Kærlighed. I efterkom i Sandhed Formaning om at bære hver- andres Byrder og saaledes opfylde Kristi Lov. Dag og Nat var Sygelejet omringet af kærlige Gjerter, der med Bøn og Sang og med Guds Ord bragte Fred og Hvile til den syge og Trøst og Styrke til os som var sorgfulde og nedtrykte. Først da den syge havde luftet Sjænen for aldrig mere at aabne dem her paa Jord, gif I stille hver til sit, og vi stod alene tilbage med vor kære hensovende. Her blev saa underlig tomt, Forandringen skete saa brat, og det blev saa trykfuldt; vi savnede hende, og vi var blevet saa fortrolige med eders Kærlighed, saa vi nu ogsaa savnede eder, men vi søgte os alligevel saa rige, thi „Hjelpe her og Helgen hisset, er af samme Menighed, derom haver os forvisset, han som alle Dødder ved.“

Hun er nu hjemme og staa for Tronen, saa vi er jo slet ikke adskillig, thi det er den samme Naades Trone, vi maa ty til, saa ofte vi vil, og lad os opmuntre hvarandre til sluttigt at gøre Brug deraf, saa vi kan blive bevarede tro indtil Døden og ikke gaa glip af Kronen.

Som jeg derude ved Graven, saa godt som min daværende Tilstand tillod mig det, prøvede paa at sige det til eder, saaledes vil jeg gerne have Lov til at gentage det her: Min Gustru er gaet, men jeg er endnu her tilbage hos eder; hvorlænge, ved jeg ikke, og det gør heller ikke noget, men hvad enten det bliver kort eller længe, saa skal jeg aldrig glemme eders trofaste Kærlighed mod mig og mine i denne tunge Tid, og det skal være min ærlige Stræben altid at færdes saaledes iblandt eder, saa jeg kan faa Lov til at beholde denne Kærlighed, thi den er tusindfold mere værd for mig end al Verdens Venstaa.

Dersom jeg saa skal fortælle lidt herfra, saa er det jo altid saaledes, at det set afhænger af de Dine, hvormed det ses, og skulde nu nogle mene, at jeg skildrer Forholdene for lyse, saa kan jeg kun svare, at det er nu saaledes, som jeg ser dem med de Dine. Herren har givet mig at se med. Vi er en lykkelig lille Flok her i Bethania, og vi har saa uforgeligt meget at sige Herren Tak for; vi ved, at til Trods for alle vore Fejl og Falb vil Herren dog kendes ved os som sin Menighed og give os alt, hvad vi behøver til Frelse og Salighed.

Vi ved, at: Midt iblandt os er Guds Rige Med Guds Naad og i Guds Ord; og vi ved: „Guds Retfærdighed i Naade“

— — — Endnu et Par Uddrag, som handler om Krigsfanger. En af dem sukker paa fjerde Aar i Fangenskab i Rusland, en anden har i lige saa lang Tid siddet stift fra Hjem og kære i det fjerne Japan. Gennem Faderens Brev om Sønnen og Sønnens til Moderen gaar de samme Toner: Saa langt, langt borte fra det lille hvide Hus!

— — — „Mod Tungfindet arbejder man med det franke Sprogstudium, Pantfager og lignende. Jeg ved, at du har det svært, og beder om, at du maa blive fri for Næringsforger. Det er forfærdeligt ikke at kunne hjælpe sine kære, det er altid vente, vente, vente! Men vi maa holde ud og maa trøste os med, at den sværeste Tid er forbi. Jeg tænker med Oru paa, at dette er det fjerde Aar — hvem skulde have sagt det i 1912! — — —

Din S. a. n.

Ser til os fra Himlen ned, Og, hvent os det er en Gaade, Smager Hjertet dog Guds Fred.“

Vi staa altsaa nu for et Præstefifte, idet Pastor L. S. Rjør til 1ste April rejser herfra for at blive Præst for den ny danske Koloni i Clear Creek Valley, Wyoming. Det er nu vor Bøn, at Herren vil lægge det saaledes til Rette, at vi snart igen maa faa en Præst iblandt os, thi det vil sikkert ikke være godt at være uden Præst ret længe. Det er ogsaa vor Bøn, at Herren vil sende os netop den Mand, som han kan faa Lov til at bruge til Velsignelse blandt vort Folk her, og vi tror, vi skal faa, hvad vi beder om.

Da det ikke er godt at vide, hvormange Raaldbreve vi vil komme til at sende ud, førend vi netop træffer den rette, saa forekommer det mig, at det slet ikke vilde være ude af Ordren at komme frem for Dagslyset med den Side af Menighedsarbejdet, som særlig i vor Tid spiller en saa betydelig Rolle, nemlig den finansielle, og jeg tror, Menigheden kan være den bekendt. Menigheden er kun lille. Sjæleantal, konf. Medl. o. f. v. kan enhver læse i Marsberetningen, men naar her skal være Tale om den finansielle Side af Arbejdet, saa synes jeg, det er bedst at regne med bidragende Medlemmer og af dem har vi 24, to hele Dussin.

Disse 24 Medlemmer giver et fast maanedligt Bidrag til Menigheden paa \$76.25, altsaa gennemsnitligt \$3.18 pr. Medlem. For en Remejdets Skyld skal jeg give Overblik over et Mars Regnskab.

Faste Udgifter:
Præstelen..... \$900.00
Brandforsikring..... 27.00
Renter..... 180.00
Lys..... 40.00
Kul..... 70.00
Ialt \$1,217.00

Faste Indtægter:
Medlemsbidrag..... \$915.00

Vore Søndags Kollektorer er knap tilstrækkelige til at dække det Understud paa \$302.00, som foranstaaende Regnskab udviser, saa det hænder under Tiden, at der maa en lille ekstra Indsamling til for at holde Kassereren i godt Humør; han lider af og til af Humorsyge.

Da vi byggede Kirke, gif det os, som det gaar de fleste, at Omkostningerne langt overgik, hvad vi havde beregnet; Kirken kom til at koste over \$11,000.00, og da Arbejdet var fuldført, stod vi der, den lille Flok, som vi var, med en Gæld paa \$7,670.00. Vi har ikke gjort samme Erfaring, som vi saa ofte ser fremsat i Dyrab om Hjælp, at denne Gæld var saadan en stor Hindring for vort Menighedsarbejde. Her kommer igen dette mærkværdige med Sjænen ind; set med mine Dine for denne Sag saaledes ud: Vor Kirkegæld var selvfølgelig en Byrde, men Byrder kan være meget forskellige; jeg har ofte haaret Byrder, som kunde være ganske tunge, hvad Bægten angaar, men havde jeg Kærlighed til, hvad jeg bærer, saa trættede det ikke saa meget, og den Byrde her er Tale om, den tog vi alle sammen fat paa, hver med de Kræfter vi var i Besiddelse af, og for hver Skulder blev Lagdes under, blev Byrden lettere, og alle vi, som hjalp til at bære, knyttedes nærmere sammen. Jeg har ofte sagt, at vor Kirkegæld har efter min Mening været til stor Velsignelse iblandt os, og jeg tror ikke, vi vilde være en Smule bedre stille, om vi aldrig havde haft den og endnu har jeg ingen Modsigelse mødt i dette.

Vi har nu i de 10 Aar afbetalt \$3,770.00 af denne Gæld, foruden at have saret Renterne i dette Tidsrum; vi har altsaa endnu tilbage en Gæld paa \$3,900.00. De første 4 eller 5 Aar var det særlig vor Kvindeforening, der ved Udsalg og lignende tilvebragte Pengene til Gældens Afbetaling, men efter Pastor Rjærs Ankomst hertil hjalp han os til at se, hvor meningsløst vi var os ad.

— — — „Mod Tungfindet arbejder man med det franke Sprogstudium, Pantfager og lignende. Jeg ved, at du har det svært, og beder om, at du maa blive fri for Næringsforger. Det er forfærdeligt ikke at kunne hjælpe sine kære, det er altid vente, vente, vente! Men vi maa holde ud og maa trøste os med, at den sværeste Tid er forbi. Jeg tænker med Oru paa, at dette er det fjerde Aar — hvem skulde have sagt det i 1912! — — —

Din S. a. n.

— — — „Mod Tungfindet arbejder man med det franke Sprogstudium, Pantfager og lignende. Jeg ved, at du har det svært, og beder om, at du maa blive fri for Næringsforger. Det er forfærdeligt ikke at kunne hjælpe sine kære, det er altid vente, vente, vente! Men vi maa holde ud og maa trøste os med, at den sværeste Tid er forbi. Jeg tænker med Oru paa, at dette er det fjerde Aar — hvem skulde have sagt det i 1912! — — —

— — — „Mod Tungfindet arbejder man med det franke Sprogstudium, Pantfager og lignende. Jeg ved, at du har det svært, og beder om, at du maa blive fri for Næringsforger. Det er forfærdeligt ikke at kunne hjælpe sine kære, det er altid vente, vente, vente! Men vi maa holde ud og maa trøste os med, at den sværeste Tid er forbi. Jeg tænker med Oru paa, at dette er det fjerde Aar — hvem skulde have sagt det i 1912! — — —

— — — „Mod Tungfindet arbejder man med det franke Sprogstudium, Pantfager og lignende. Jeg ved, at du har det svært, og beder om, at du maa blive fri for Næringsforger. Det er forfærdeligt ikke at kunne hjælpe sine kære, det er altid vente, vente, vente! Men vi maa holde ud og maa trøste os med, at den sværeste Tid er forbi. Jeg tænker med Oru paa, at dette er det fjerde Aar — hvem skulde have sagt det i 1912! — — —

— — — „Mod Tungfindet arbejder man med det franke Sprogstudium, Pantfager og lignende. Jeg ved, at du har det svært, og beder om, at du maa blive fri for Næringsforger. Det er forfærdeligt ikke at kunne hjælpe sine kære, det er altid vente, vente, vente! Men vi maa holde ud og maa trøste os med, at den sværeste Tid er forbi. Jeg tænker med Oru paa, at dette er det fjerde Aar — hvem skulde have sagt det i 1912! — — —

— — — „Mod Tungfindet arbejder man med det franke Sprogstudium, Pantfager og lignende. Jeg ved, at du har det svært, og beder om, at du maa blive fri for Næringsforger. Det er forfærdeligt ikke at kunne hjælpe sine kære, det er altid vente, vente, vente! Men vi maa holde ud og maa trøste os med, at den sværeste Tid er forbi. Jeg tænker med Oru paa, at dette er det fjerde Aar — hvem skulde have sagt det i 1912! — — —

— — — „Mod Tungfindet arbejder man med det franke Sprogstudium, Pantfager og lignende. Jeg ved, at du har det svært, og beder om, at du maa blive fri for Næringsforger. Det er forfærdeligt ikke at kunne hjælpe sine kære, det er altid vente, vente, vente! Men vi maa holde ud og maa trøste os med, at den sværeste Tid er forbi. Jeg tænker med Oru paa, at dette er det fjerde Aar — hvem skulde have sagt det i 1912! — — —

— — — „Mod Tungfindet arbejder man med det franke Sprogstudium, Pantfager og lignende. Jeg ved, at du har det svært, og beder om, at du maa blive fri for Næringsforger. Det er forfærdeligt ikke at kunne hjælpe sine kære, det er altid vente, vente, vente! Men vi maa holde ud og maa trøste os med, at den sværeste Tid er forbi. Jeg tænker med Oru paa, at dette er det fjerde Aar — hvem skulde have sagt det i 1912! — — —

Skiftninger.

Japanmissionen:

Før kvitteret se Abl. Nr. 8	\$4917.08
Trusant, Mich., St. Thomas Mgh.s Sebringemissionsk. for S. Kamajama	25.00
Westbrook, Me., The Young Peoples Society	10.00
Ruffin, Rebr., Marius Goldbeck og Gustru \$10; Mary Goldbeck \$2.50	12.50
Council Bluffs, Ia., Niels Hansen	2.00
Audubon, Ia., Ebenezer Mgh. Anders Sørensen og Gustru \$10; Botilde Sørensen \$2	12.00
St. Rebr., Mads Madsen	40.00
Elf Horn, Ia., Lauritz Pejtersen og Gustru	2.50
Ruffin, Rebr., G. A. Larsen	2.00
Albert Lea, Minn., Trin Mgh. S. S.	11.49
Tilsammen ..	\$5034.57
Udbetalt til Dato	6502.41
Understud	1467.84

Indianermissionen:

Før kvitteret se Abl. Nr. 8	\$2405.18
Ruffin, Rebr., Marius Goldbeck og Gustru \$10; Mary Goldbeck \$2.50	12.50
Kenmare, N. Dak., Den d. e. I. S. S. Fødselsdagsbank	4.79
Council Bluffs, Ia., Niels Hansen	2.00
Audubon, Ia., Ebenezer Mgh. Anders Sørensen og Gustru \$10; Botilde Sørensen \$2	12.00
Council Bluffs, Ia., Tabitha Society	5.00
Elf Horn, Ia., Lauritz Pejtersen og Gustru	2.50
Ruffin, Rebr., G. A. Larsen	2.00
Albert Lea, Minn., Trin Mgh. S. S.	5.75
Tilsammen ..	\$2451.72
Udbetalt til Dato	2344.60
Overstud ..	\$107.12

Indremissionen:

Før kvitteret se Abl. Nr. 7	\$2396.51
Ruffin, Rebr., Marius Goldbeck og Gustru	10.00
Council Bluffs, Ia., Niels Hansen	2.00
Audubon, Ia., Ebenezer Mgh. Anders Sørensen og Gustru \$10; Botilde Sørensen \$2	12.00
Elf Horn, Ia., Lauritz Pejtersen og Gustru	5.00
Ruffin, Rebr., G. A. Larsen	2.00
Tilsammen ..	\$2427.51
Udbetalt til Dato	2330.82
Overstud ..	\$96.69

Utahmissionen:

Før kvitteret se Abl. Nr. 8	\$1824.29
Ruffin, Rebr., Marius Goldbeck og Gustru \$10; Mary Goldbeck \$2.50	12.50
McRabb, Ill., Emaus Mgh. Hof.	5.00
Ruffin, Rebr., G. A. Larsen	2.00
Tilsammen ..	\$1843.79
Udbetalt til Dato ..	2217.60
Understud	\$373.81

Skolekassen:

Før kvitteret se Abl. Nr. 8	\$2851.71
Vermillion, S. Dak., Christian Hansen	5.00
Ruffin, Rebr., Mary Goldbeck \$2.50; Tora Goldbeck \$2; Anton Goldbeck \$4	8.50
Minneapolis, Minn., Imm. Mgh. Niels Madsen, A. J. Larsen hv. \$3; N. G. Hansen, C. Hansen hv. \$5; Dr. Jensen og Wifs Jensen \$25; Mrs. Carlsen, J. A. Larsen, P. Pedersen, A. P. Nielsen, Mrs. L. P. Jensen, Søren Madsen, A. Therkelsen, Louise Hansen, Anna Jørgensen, P. C. Jensen, Emil Ju. Val. Jensen, J. A. Ravn, A. Christensen, John Stendevad, Peter Nielsen, Carrie Hansen, W. J. Bon Stocken, D. J. Ravn, Hansine Hansen, Minnie Ravn, Jens Sørensen, Martha Stendevad, Peter Hansen hv \$1; Peter Lund, M. Olsen, Marinus Christensen, Pastor A. B. Lund hv. \$2	73.00
Ruffin, Rebr., G. A. Larsen	3.00
Tilsammen ..	\$2941.21
Udbetalt til Dato ..	3064.80
Understud ..	\$123.59

Til en Kirke i Kurume, Japan:

Før kvitteret, se Abl. Nr. 8	\$5216.61
Ruffin, Rebr., Karen og Marie Christensen hv. 1	2.00
Ringsted, Ia., Alfred Hansen \$5, S. A. Hansen \$2 ..	7.00
Tilsammen ..	\$5225.61

Til en Kirke i Sida, Japan.

Før kvitteret, se Abl. Nr. 8	\$376.49
Salt Lake City, Utah, Mrs. J. E. Carlsen	2.00
Ruffin, Rebr., Marius Goldbeck og Gustru	10.00
Council Bluffs, Ia., Niels Hansen \$2, Alma Christensen \$1, Tabitha Society \$25	28.00
Dannebrog, Rebr., Mrs. J. Chr. Pedersen	4.00
Tilsammen ..	\$420.49

Til en Kirke i Pocatello, Idaho.

Før kvitteret, se Abl. 8	\$590.55
Ruffin, Rebr., Marius Goldbeck og Gustru	10.00
Lincoln, Minn., S. P. Rasmussen	2.00
Council Bluffs, Ia., Niels Hansen	2.00
Audubon, Ia., Ebenezer Mgh., Anders Sørensen og Gustru \$10, Botilde Sørensen \$2	12.00
Ringsted, Ia., Pastor J. G. Rasmussen og Gustru	5.00
McRabb, Ill., Emaus Mgh.s Kvindef.	5.00
Dannebrog, Rebr., Mrs. Rev. J. Chr. Pedersen	2.00
Tilsammen ..	\$628.55
Udbetalt til Dato ..	1500.00
Understud ..	\$871.45

Til Missionen blandt Soldaterne:

Før kvitteret, se Abl. Nr. 8	\$262.50
Vermillion, S. Dak., Christian Hansen	5.00
Ruffin, Rebr., Marius Goldbeck og Gustru	10.00
Audubon, Ia., Ebenezer Mgh., Botilde Sørensen ..	2.00
Dell Rev, Calif., Bella d. ev. I. Mgh.	38.75
Selma, Calif., Bella d. ev. I. Mgh.	57.75
Bremen, Kans., Mrs. Gurine Petersen	4.00
Dannebrog, Rebr.	34.50
Dry Creek, Neb.	49.00
Drum, Rebr., Den d. ev. I. Mgh.	13.00
Tilsammen ..	\$476.50

Til det nye Missionhus.

Før kvitteret, se Abl. Nr. 8	\$122.58
Vermillion, S. Dak., Christian Hansen	5.00
Ruffin, Rebr., Marius Goldbeck og Gustru	10.00
Ruffin, Rebr., G. A. Larsen	3.00
Tilsammen ..	\$140.58
Endnu Understud ..	\$1917.81

Blair, Rebr., den 21. Febr., 1918.

Med Tak modtaget!

Otto Hansen,
Kass. f. d. f. dan. ev.-luth. Kirke i Am.

(Fortættes paa sidste Side.)